

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS PANEVĖŽIO APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2023 m. spalio 3 d. Nr. 21RE4-105 (AG4-105/21-2023)
Panevėžys

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Beatos Labutytės (pranešėja), Sigitos Šimbelytės ir Vestos Šliogerytės (posėdžio pirmininkė), sekretoriaujant Natalijai Abuojai, dalyvaujant pareiškėjai O. B., atsakovės atstovei J. M.,

viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka vaizdo konferencijos būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos O. B. skundą atsakovei Panevėžio miesto savivaldybės administracijai dėl rašto ir sprendimo panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja O. B. skundu Komisijos prašo panaikinti Panevėžio miesto savivaldybės (toliau – ir Savivaldybė) administracijos (toliau – ir Administracija) Socialinių reikalų skyriaus (toliau – ir Skyrius) 2023-08-21 raštą Nr. Sr-2713 (25.2.23) „Dėl socialinės pašalpos neskyrimo“ (toliau – ir Raštas) ir Skyriaus 2023-08-18 sprendimą Nr. 21346 „Dėl socialinės pašalpos skyrimo“ (toliau – ir Sprendimas).

Paaiškino, kad pareiškėja paštu dokumentus gavo iš Skyriaus, kuriuose nurodyta, kad atsisakoma skirti socialinę pašalpą už liepos, rugpjūčio ir rugsėjo mėnesius ir tai buvo nuspręsta komisijos posėdyje. Pareiškėja nesutinka su tokiu Sprendimu, nes tuos papildomus pinigus ji gaudavo visada, jau daug metų. Be to, gauna už invalidumą 184 Eur kiekvieną mėnesį; maždaug prieš 2 metus jai buvo nutrauktas pašalpos mokėjimas, kuris, pareiškėjos nuomone, jai priklausė ir buvo patvirtinamas šeimos gydytojos bei šią vienkartinę pašalpą ji gaudavo už vaistus vieną kartą metuose.

Pareiškėja nesutinka su tokiais sprendimais ir teigia, kad ji sunkiai gyvena, jai reikia pirkti daug vaistų, pareiškėjos žodžiais „be to viskas labai pabrango, aš neišgyvenu, o kur dar mokesčiai“; dirbti ji ne viską gali, yra registruota darbo biržoje jau kelis metus, bet pagal pareiškėjos sveikatos problemas jai nerandamas darbas iki šiol. Pareiškėja bandė ieškoti pati, niekas nepriėmė, nes serga astma ir yra alergiška, todėl ji niekam netiko.

Pasak pareiškėjos, jai skaudu kaip Lietuvos piliečiai yra apleisti, o tiek daug aukojama kitoms šalims. Pareiškėja nori susigrąžinti jai priklausančius pinigus, nes mano, kad neišgyvens už tokius mažus pinigus (b. l. 1-2).

Atsakovė atsiliepiu į skundą prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Paaiškino, kad Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymas (toliau – PSPNGĮ) nustato piniginę socialinę paramą gaunančių asmenų teises ir pareigas, piniginės socialinės paramos rūšis, jų dydžius ir teikimo sąlygas; jo paskirtis – nustatyti

piniginės socialinės paramos teikimo principus, finansavimo šaltinius, piniginę socialinę paramą gaunančių asmenų teises ir pareigas; jame numatyta, kad piniginė socialinė parama teikiama nepasiturintiems gyventojams, kai suaugęs asmenys yra išnaudoję visas kitas pajamų gavimo galimybes, rūšis, jų dydžius ir teikimo sąlygas. PSPNGĮ 3 straipsnyje įtvirtinti principai, kuriais vadovaujantis teikiama piniginė socialinė parama: 1) bendradarbiavimo ir dalyvavimo; 2) prieinamumo; 3) socialinio teisingumo ir veiksmingumo; 4) visapusiškumo ir adekvatumo; 5) įgalinimo; 6) lygių galimybių. PSPNGĮ 6 straipsnis numato, kad bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į socialinę pašalpą, jeigu kreipimosi dėl socialinės pašalpos metu atitinka visus šiame straipsnyje nurodytus reikalavimus: 1) vidutinės pajamos, nurodytos ir apskaičiuotos pagal šio įstatymo 17 ir 18 straipsnius, tenkančios vienam iš bendrai gyvenančių asmenų arba vienam gyvenančiam asmeniui per mėnesį, yra mažesnės kaip 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio; 2) kiekvienas vyresnis kaip 18 metų bendrai gyvenantis asmuo, vienas gyvenantis asmuo arba vaikas (įvaikis) nuo 16 iki 18 metų atitinka bent vieną iš šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytų sąlygų, kurioms esant bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į piniginę socialinę paramą. PSPNGĮ 23 straipsnio 3 dalies 6 punkte numatyta, kad patikrinus bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens gyvenimo sąlygas ir surašius buities ir gyvenimo sąlygų patikrinimo aktą, savivaldybės administracijai suteikiama teisė savivaldybės tarybos nustatyta tvarka skirti socialinę pašalpą, jeigu vieno gyvenančio asmens vidutinės pajamos per mėnesį ne daugiau kaip 50 procentų viršija 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio. Tokia tvarka yra nustatyta Savivaldybės tarybos 2019-01-31 sprendimu Nr. 1-13 patvirtinto Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams teikimo tvarkos aprašo (toliau – Aprašas) IX skyriuje. Aprašo 59 p. nustatyta, kad piniginė socialinė parama, patikrinus bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens gyvenimo sąlygas ir surašius buities ir gyvenimo sąlygų patikrinimo aktą, skiriama (neskiriama) Paramos teikimo komisijos siūlymu. Buities ir gyvenimo sąlygų patikrinimo aktas surašomas vieną kartą per 12 mėnesių, jei nesikeitė asmens gyvenamoji vieta, turimas turtas ir (ar) bendrai gyvenančių asmenų skaičius.

Atsakovės teigimu, pareiškėjos gyvenimo sąlygos buvo patikrintos ir 2022-10-28 surašytas Buities tyrimo aktas Nr. 584; pareiškėja 2023-07-18 Skyriui pateikė prašymą – paraišką socialinei paramai gauti Nr. SP16699 (toliau – Prašymas), kuriame pažymėjo, kad socialinės pašalpos prašoma už 2023-07, 2023-08, 2023-09 mėnesius.

Pasak atsakovės, vadovaujantis aukščiau įvardintomis teisės normomis, pareiškėjos prašymas buvo išnagrinėtas 2023-07-25 Paramos teikimo komisijos posėdyje, kuriame nutarta siūlyti neskirti socialinės pašalpos. Paramos teikimo komisijos 2023-08-08 protokolo Nr.71-117(25.3.1) išraše nurodyta, kad siūloma neskirti vieniems gyvenantiems asmenims socialinės pašalpos, vadovaujantis PSPNGĮ 3 straipsniu ir Aprašo 60.4 punktu, įvertinus jų socialinės pašalpos 2023 metais teikimą Paramos teikimo komisijos siūlymu nepertraukiamai ilgiau kaip šešis mėnesius ir periodinės pašalpos teikimą 2023 metais šešis mėnesius.

PSPNGĮ 4 straipsnio 2 dalis numato, kad Savivaldybės taryba tvirtina piniginės socialinės paramos teikimo tvarkos aprašą, kuriame nustato pagrindus, kai socialinė parama skiriama kitais šiame įstatyme nenumatytais atvejais (skiriama vienkartinė, tikslinė, periodinė, sąlyginė pašalpa; apmokama skola už būstą; kompensuojamos išlaidos už didesnę karšto ir geriamojo vandens kiekį, negu šiame įstatyme nustatytas normatyvas; kompensuojamos šiame įstatyme nenurodytos būsto išlaikymo išlaidos ir kita) ir kuriems esant ši parama didinama, mažinama, skiriama ne visiems bendrai gyvenantiems asmenims, sustabdomas, nutraukiamas ar atnaujinamas jos mokėjimas. Apraše nustatyta vienkartinių, tikslinių, periodinių ir sąlyginių pašalpų skyrimo atvejai, teikimo tvarka ir sąlygos. Aprašo 68 punkte nustatyta, kad socialinė parama: vienkartinė, tikslinė, sąlyginė ir periodinė pašalpos skiriamos siekiant padėti bendrai gyvenantiems asmenims arba vienam gyvenančiam asmeniui, patekusiam į sunkią materialinę padėtį.

Vadovaujantis 2023-07-18 prašymu socialinei paramai gauti Nr. 2050, pareiškėjai nuo 2023-07-01 iki 2023-10-01 buvo skirta periodinė pašalpa (2023-07-18 sprendimas Nr. 19652). Svarbu pažymėti, kad pareiškėjai nuolat yra teikiama socialinė parama, derinant įvairias paramos rūšis ir būdus, priimat sprendimus, kurie yra palankiausi asmeniui.

Vadovaujantis Paramos teikimo komisijos teikimu, kuris pagrįstas PSPNGĮ 3 straipsnyje įtvirtintais principais, Administracija priėmė skundžiamą Sprendimą ir pareiškėjai socialinės pašalpos neskyrė, apie priimtą 2023-08-18 sprendimą Nr. 21346 pareiškėja buvo informuota skundžiamu Raštu.

Atsakovės teigimu, atsižvelgiant į aukščiau išdėstytas faktines aplinkybes ir reglamentuojančius teisės aktus, Administracijos veiksmai ir priimti sprendimai teisėti ir pagrįsti, todėl pagrindo tenkinti pareiškėjos skundo nėra, o atsakovė yra viešojo administravimo subjektas, kuris privalo veikti tik PSPNGĮ suteiktų įgaliojimų ribose, o veikimas *ultra vires* yra pagrindas viešojo administravimo sprendimą pripažinti neteisėtu (b. l. 14-16).

Skundas atmestinas.

Bylos rašytiniais duomenimis nustatyta, kad pareiškėja Prašymu kreipėsi į Skyrių, prašydama jai skirti socialinę pašalpą už 2023-07, 2023-08, 2023-09 mėnesius (b. l. 18-20).

Paramos teikimo komisijos 2023-08-08 posėdžio protokolo Nr. 71-117(25.3.1) 4 priedo 5 punkte nurodyta, jog Paramos teikimo komisija siūlo neskirti vieniems gyvenantiems asmenims socialinės pašalpos, vadovaujantis PSPNGĮ 3 straipsniu ir Aprašo 60.4 papunkčiu, įvertinus jų socialinės pašalpos 2023 metais teikimą Paramos teikimo komisijos siūlymu nepertraukiamai ilgiau kaip šešis mėnesius, ir periodinės pašalpos teikimą 2023 metais šešis mėnesius (b. l. 22).

Skyrius, vadovaudamasis PSPNGĮ ir Aprašu, Sprendimu neskyrė pareiškėjai socialinės pašalpos už laikotarpį nuo 2023-07-01 iki 2023-10-01. Neskyrimo priežastis: vadovaujantis PSPNGĮ 6 straipsnio 1 punktu (vidutinės pajamos, tenkančios vienam iš bendrai gyvenančių asmenų arba vienam gyvenančiam asmeniui per mėnesį, viršija 1,1 valstybės remiamų pajamų dydį) (b. l. 4).

Skyrius Raštu pareiškėją informavo, kad jos Prašymas, vadovaujantis PSPNGĮ ir Aprašo nuostatomis, buvo svarstomas Paramos teikimo komisijos 2023-07-25 posėdyje; nurodė PSPNGĮ 6 straipsnio 1 dalies nuostatas; taip pat nurodė, jog pareiškėjos vidutinės pajamos per mėnesį (184, 00 Eur) viršija 1,1 valstybės remiamų pajamų dydį (172, 70 Eur) bei atsižvelgiant į išdėstytą, Paramos teikimo komisijos siūlymu Skyriaus Sprendimu pareiškėjai socialinė pašalpa už 2023 m. liepos, rugpjūčio ir rugsėjo mėn. neskirta. Rašte taip pat nurodyta Rašto ir Sprendimo apskundimo tvarka bei pridedama Sprendimo kopija (b. l. 3).

Pareiškėja Komisijai pateiktu skundu nesutinka su Sprendimu ir Raštu bei prašo Sprendimą ir Raštą panaikinti (b. l. 1-3).

Nagrinėjamoje byloje ginčas kilo dėl Sprendimo, kuriuo buvo atsisakyta skirti pareiškėjai socialinę pašalpą už 2023-07, 2023-08, 2023-09 mėnesius, bei Rašto, kuriuo buvo paaiškintos Sprendimo priėmimą sąlygojusios aplinkybės bei teisiniai pagrindai, teisėtumo (b. l. 4).

Nagrinėjamam ginčui yra aktualios teisės aktų redakcijos, galiojusios pareiškėjos Prašymo pateikimo metu, t. y. 2023-07-18.

Pagal Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 43 punktą, socialinės pašalpos ir kompensacijų, nustatytų PSPNGĮ, teikimas yra viena iš šiame įstatyme nustatytų savarankiškųjų savivaldybių funkcijų (Konstitucijos ir įstatymų nustatytos (priskirtos) savivaldybių funkcijos). Vadovaujantis PSPNGĮ 4 straipsnio 2 dalimi, savivaldybės taryba tvirtina piniginės socialinės paramos teikimo tvarkos aprašą, kuriame nustato: piniginės socialinės paramos skyrimo ir mokėjimo tvarką (prašymų-paraiškų priėmimo; trūkstamų dokumentų pateikimo; duomenų apie turtą pateikimo; piniginės socialinės paramos skyrimo ir mokėjimo; prašymus-paraiškas pateikusių asmenų informavimo apie piniginės socialinės paramos skyrimą ar neskyrimą; neteisėtai gautos ar išmokėtos piniginės socialinės paramos išskaičiavimo; paskirtos, bet laiku neatsiimtą piniginės socialinės paramos, taip pat mirus asmeniui, kurio vardu bendrai gyvenantiems asmenims mokama piniginė socialinė parama, arba mirus vienam gyvenančiam asmeniui paskirtos ir iki kito mėnesio po jo mirties neišmokėtos piniginės socialinės paramos išmokėjimo procedūras); pagrindus, kai socialinė parama skiriama kitais šiame įstatyme nenumatytais atvejais (skiriama vienkartinė, tikslinė, periodinė, sąlyginė pašalpa; apmokama skola už būstą; kompensuojamos išlaidos už didesnę karšto ir geriamojo vandens kiekį, negu šiame įstatyme nustatytas normatyvas; kompensuojamos šiame įstatyme nenurodytos būsto išlaikymo išlaidos ir kita) ir kuriems esant ši parama didinama,

mažinama, skiriama ne visiems bendrai gyvenantiems asmenims, sustabdomas, nutraukiamas ar atnaujinamas jos mokėjimas; bendruomeninių organizacijų ir (ar) religinių bendruomenių, ir (ar) religinių bendrijų, ir (ar) kitų nevyriausybinų organizacijų atstovų, ir (ar) gyvenamosios vietovės bendruomenės narių, ir (ar) seniūnaičių, ir (ar) kitų suinteresuotų asmenų pasitelkimo dalyvauti svarstant klausimus dėl piniginės socialinės paramos skyrimo tvarką bei jų teises ir pareigas.

Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems Panevėžio miesto gyventojams teikimą reglamentuojančios nuostatos yra įtvirtintos Apraše.

Komisija sprendžia, kad nagrinėjamu atveju atsakovės veikimas ir su juo susijusių klausimų sprendimas yra sietinas su institucijos veikimu viešojo administravimo srityje, todėl jos veiklai yra taikytinos VAI normos. Nagrinėjamu atveju, byloje ginčas kilo dėl Sprendimo, kuriuo buvo atsisakyta tenkinti pareiškėjos Prašymą priimti atitinkamą administracinį sprendimą, t. y. skirti pareiškėjai tikslinę pašalpą. Kaip apibrėžta VAI 2 straipsnio 5 dalyje, administracinis sprendimas yra teisės aktų reglamentuotu būdu ir (ar) forma išreikšta vienkartinė viešojo administravimo subjekto valia dėl teisės taikymo, privaloma ir skirta konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei. Viešojo administravimo subjekto sprendimai turi atitikti VAI 10 straipsnio 5 dalyje įtvirtintas nuostatas. Vadovaujantis VAI 10 straipsnio 5 dalies 1 – 8 punktais, administraciniame sprendime turi būti nurodyta: 1) administracinį sprendimą priėmusio viešojo administravimo subjekto pavadinimas; 2) administracinio sprendimo data; 3) administraciniam sprendimui suteiktas registracijos numeris; 4) atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos; 5) administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; 6) administracinio sprendimo motyvai; 7) administracinio sprendimo apskundimo tvarka, nurodant konkrečią skundą nagrinėjančią instituciją ar įstaigą, skundo padavimo terminą ir teisės aktą, reglamentuojantį apskundimo tvarką; 8) administracinį sprendimą priėmusio asmens vardas, pavardė ir pareigos. VAI 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. Vadovaudamasis VAI 3 straipsnio 5 punkte nustatytu išsamumo principu, viešojo administravimo subjektas į prašymą (skundą) turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo (skundo) nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo (skundo) turinį.

Atkreiptinas dėmesys, kad atsakymas asmeniui, bet kuria forma (skundu ar prašymu) besikreipusiam į viešojo administravimo instituciją, turi atitikti teisės aktuose nustatytus reikalavimus. Administraciniame sprendime turi būti aiškiai suformuluotos nustatytos arba suteikiamos teisės ir pareigos, nurodyta sprendimo apskundimo tvarka. Aiškindamas ankstesnės VAI redakcijos VAI 8 straipsnį, reglamentuojantį individualiam administraciniam aktui keliamus reikalavimus, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo jurisprudencijoje yra konstatavęs, kad VAI 8 straipsnio nuostatos reiškia, kad akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2010-11-15 sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-15/2010*). Administracinio sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas. Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, kad būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar tai darant tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2013-11-21 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-2124/2013*).

Nagrinėjamu atveju iš byloje esančių duomenų nustatyta, kad pareiškėja Prašymu kreipėsi į atsakovę, prašydama skirti socialinę pašalpą. Bylos duomenys tvirtina, kad atsakovė, išnagrinėjusi pareiškėjo Prašymą, atsisakė skirti socialinę pašalpą pareiškėjai. Iš Sprendimo duomenų matoma, kad

atsisakymą tenkinti Prašymą atsakovė Sprendime grindė PSPNGĮ ir nurodė konkretų socialinės pašalpos neskyrimo pareiškėjai teisinį pagrindą – PSPNGĮ 6 straipsnio 1 dalies nuostatas, t. y. vienas gyvenantis asmuo turi teisę į socialinę pašalpą, jeigu vidutinės pajamos, nurodytos ir apskaičiuotos pagal šio įstatymo 17 ir 18 straipsnius, vienam gyvenančiam asmeniui per mėnesį yra mažesnės kaip 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio. Pareiškėjos vidutinės pajamos per mėnesį, t. y. 184 eurai, viršija 1,1 valstybės remiamų pajamų dydį, t. y. 172.70 eurai. Iš Sprendimo turinio ir kartu su Sprendimu pareiškėjai išsiųsto Rašto duomenų nustatyta, kad, priimant Sprendimą, buvo atsižvelgta į tai, kad Prašymas buvo svarstomas Paramos teikimo komisijos 2023-07-25 posėdyje. Iš Paramos teikimo komisijos 2023-08-08 protokolo Nr. 71-117(25.3.1) išrašo duomenų matyti, kad Paramos teikimo komisija, išnagrinėjusi Prašymą, pasiūlė neskirti pareiškėjai socialinės pašalpos.

Įstatymo 4 straipsnio 2 dalis numato, kad Savivaldybės taryba tvirtina pinigines socialinės paramos teikimo tvarkos aprašą, kuriame nustato pagrindus, kai socialinė parama skiriama kitais šiame įstatyme nenumatytais atvejais (skiriama vienkartinė, tikslinė, periodinė, sąlyginė pašalpa; apmokama skola už būstą; kompensuojamos išlaidos už didesnę karšto ir geriamojo vandens kiekį nei šiame įstatyme numatytas normatyvas; kompensuojamos šiame įstatyme nurodytos būsto išlaikymo išlaidos ir kita) ir, kuriems esant, ši parama didinama, mažinama, skiriama ne visiems bendrai gyvenantiems asmenims, sustabdomas, nutraukiamas ar atnaujinamas jos mokėjimas. Apraše nustatyta vienkartinių, tikslinių, periodinių ir sąlyginių pašalpų skyrimo atvejai, teikimo tvarka ir sąlygos. Aprašo 687 punkte nustatyta, jog socialinė parama (vienkartinė, tikslinė, sąlyginė ir periodinė) skiriama siekiant padėti bendrai gyvenantiems asmenims arba vienam gyvenančiam asmeniui, patekusiam į sunkią materialinę padėtį.

Vadovaujantis 2023-07-18 prašymu socialinei paramai gauti Nr. 2050, pareiškėjai nuo 2023-0-01 iki 2023-10-01 buvo skirta periodinė pašalpa (2023-07-18 sprendimas Nr. 19652). Taigi vadovaujantis Paramos teikimo komisijos teikimu, kuris pagrįstas Įstatymo 3 straipsnyje įtvirtintais principais, Administracija 2023-08-18 priėmė sprendimą Nr. 21346 ir pareiškėjai dar vienos socialinės pašalpos neskyrė. Apie priimtą 2023-08-18 sprendimą Nr. 21346 pareiškėja buvo informuota 2023-08-21 Skyriaus raštu Nr. Sr-2713.

Iš šių duomenų matyti, kad yra pakankamas ne tik teisinis pagrindas, bet ir faktinis pagrindas priimti Sprendimą. Toks faktinis pagrindas buvo nurodytas ir pačiame Sprendime. Dėl to, nagrinėjamu atveju Komisija sprendžia, kad pareiškėjos skundžiamas aktas atitinka VAĮ 10 straipsnio reikalavimus, t. y. jis yra motyvuotas, jame nurodytas reikiamas faktinis pagrindas, jis pagrįstas teisės aktų normomis, jame nurodyta apskundimo tvarka, jis pasirašytas įgalioto asmens. Atsakovė veikė savo kompetencijos ribose bei priėmė teisėtą Sprendimą, atitinkantį teisės aktų reikalavimus, todėl vertintina, jog Sprendimas yra priimtas, laikantis įstatymo viršenybės (teisėtumo) principo.

Skunde nurodyta aplinkybė, kad pareiškėjai kiekvienais metais buvo skiriama tokia socialinė pašalpa, kaip ir subjektyvių vertinimų nagrinėjamu klausimu išdėstymas skunde, nesudaro pagrindo nesilaikyti Apraše įtvirtintos minimos socialinės pašalpos skyrimo tvarkos. Taip pat Komisija pažymi VAĮ 3 str. įtvirtintą įstatymo viršenybės principą, draudžiantį viešojo administravimo subjektui laisvai interpretuoti ir plečiamai aiškinti viešosios teisės, kuriai būdingas imperatyvusis reguliavimo metodas, normas. Nagrinėjamu atveju prieš tai aptartos Aprašo 2 priedo nuostatos yra viešosios teisės sritis ir joms yra būdingas imperatyvusis reguliavimo metodas, todėl Skyriaus priimamų sprendimų laisvė, įgyvendinant aptartas Aprašo nuostatas, yra apribota, neleidžiant nukrypti nuo imperatyvaus reguliavimo, o kitoks Skyriaus sprendimas, darant tam tikras išlygas atskirų asmenų atžvilgiu (kaip ir pareiškėjos atžvilgiu), būtų ne tik neteisėtas, bet ir pažeistų kitų asmenų galimus interesus, kurie tinkamai laikėsi šio teisės akte nustatytos tvarkos.

Įvertinusi byloje nustatytas faktines aplinkybes bei aktualias teisinio reglamentavimo nuostatas, Komisija konstatuoja, kad Sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas, atitinkantis VAĮ 10 str. nustatytus reikalavimus. Atsižvelgiant į išdėstytą, Komisija sprendžia, kad pagrindo tenkinti pareiškėjos skundo reikalavimo panaikinti Sprendimą ir Raštą nėra. Atsižvelgiant į tai, skundas atmetinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 19 straipsniu, 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos O. B. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Bylos šalys turi teisę šį sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo apskusti Regionų apygardos administracinio teismo Panevėžio rūmams Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Vesta Šliogerytė

Komisijos narės

Beata Labutytė

Sigita Šimbelytė